

[Energiministeren]

Men tak til alle ordførerne for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Enerkipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og den sociale styrelseslov. (Kommunernes udgifter til børn af flygtninge og til personer, der familiesammenføres med uledsagede flygtningebørn m.v.).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Det skulle ikke være nødvendigt at knytte mange bemærkninger til dette forslag, idet der jo alt andet lige er tale om en række hensigtsmæssige justeringer i forhold til de gældende love.

Vi finder, målet med finansieringsændringerne har det rigtige sigte: at skabe mulighed for øget samarbejde mellem amt og kommune i deres bestræbelser på at gennemføre foranstaltninger, der forebygger, at flygtningebørn anbringes på institutioner eller i familiepleje, et mål, som kommunerne igennem de seneste år har investeret mange ressourcer i, bl.a. igennem en forstærket indsats i familierne.

Fra Socialdemokratiets side har vi tidligere peget på, at kommunernes økonomi er hårdt trængt, og at de kommuner, der har påtaget sig større ansvar og opgaver ved at medvirke til

integrationsindsatsen for flygtningene, ikke skal straffes yderligere. Derfor er vi positive over for indførelse af refusionsregler til kommunerne for forældre til herboende flygtningebørn, idet en række forældre ikke længere pr. automatik opnår flygtningestatus.

Vi vil under udvalgsarbejdet se nærmere på de økonomiske konsekvenser, der er i lovforslaget, vel vidende, at der i bemærkningerne er gjort opmærksom på, at der skal forhandles med de kommunale organisationer om de økonomiske konsekvenser af forslaget.

Vi kan til slut også tilslutte os, at der fastlægges regler om vederlag til medlemmerne af de nye børn og unge-udvalg, og vi vil i øvrigt gerne medvirke til en hurtig sagsbehandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da Socialdemokratiets ordfører har gennemgået lovforslagets fire punkter, vil jeg nøjes med at sige, at vi fra konservativ side støtter forslaget.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige, at vi i Venstre fuldt ud støtter dette lovforslag. Vi synes, det er vigtigt, at vi får den samme refusionsordning vedrørende alle flygtningene, så flygtningebørn, der anbringes på institutioner, og forældre til uledsagede flygtningebørn også bliver omfattet af den samme refusionsordning. Samtidig synes vi, at det er fint, at vi får præciseret reglerne om finansiering af udgifter til vederlagsfri advokatbistand og får nogle regler om vederlag til medlemmer af børn og unge-udvalgene.

Så vi støtter lovforslaget og håber på en hurtig behandling.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Også Socialistisk Folkeparti vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde om dette forslag. Vi vil, ligesom den socialdemokratiske ordfører udtrykte det, gerne under udvalgsarbejdet have uddybet bemærkningen om, at de økonomiske konsekvenser skal drøftes med de berørte parter.

Vores umiddelbare indstilling er, at vi er positive over for denne omlægning af finansieringen.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal indledningsvis sige, at Fremskridts-

[Tom Behnke]

partiet ikke har nogle væsentlige indvendinger mod forslaget, som det foreligger. Jeg skal dog hæfte en kort kommentar til en del af forslaget. Tidligere var det således, at staten betalte alle udgifterne de første 6½ år; den regel fik vi lavet om – mod Fremskridtspartiets stemmer – således at staten kun betaler 100 pct. de første 1½ år. Vi stemte imod med den begrundelse, at vi mener, at siden det er staten, der dels har inviteret, dels har lukket de fremmede ind i landet, må det også være staten, der afholder udgifterne, og ikke de kommuner, hvor de fremmede tilfældigvis bliver placeret. Men det var jo et ideologisk slagsmål, vi havde i sidste samling, og dette er – som sagt af andre ordførere – kun en konsekvensændring. Derfor kan vi også tilslutte os den del af forslaget.

Sluttelig vil jeg sige, at den foreslåede § 3 i den sociale styrelseslov, den formulering, der er anvendt dér, kan vi kun godkende sammenholdt med de bemærkninger, der er til forslaget – den måde, som den foreslåede paragraf skal tolkes på.

Alt i alt kan Fremskridtspartiet tilslutte sig lovforslaget, og vi regner også med en hurtig udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget, og eftersom der har været en rimelig gennemgang af det, skal jeg undlade dette.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg kan tilsige Kristeligt Folkepartis støtte til lovforslaget. Vi vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den positive stillingtagen til dette lovforslag. Det lover godt for en hurtig sagsbehandling, så vi kan få det til at træde i kraft den 1. januar 1993.

Der var fra et par partier nogle spørgsmål om økonomien. Jeg vil sige: Jo før vi får spørgsmålene sendt over, jo hurtigere kan vi sende svar tilbage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlængelse af overgangsordning).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Vi er enige i, at det er nødvendigt med denne overgangsordning, da det endnu ikke er afklaret, om der bør etableres en forsikringsfundsordning.

Jeg vil gerne understrege, at da vi sidst behandlede forslaget om en forlængelse, var jeg meget kritisk over for regeringens håndtering af denne sag. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gentage kritikken.

Jeg vil denne gang koncentrere mig om at understrege, at jeg er noget skuffet over, at ministeren, da han afsluttede stikprøveundersøgelsen af, hvor mange ledighedsperioder der har udløst godtgørelsesdage fra arbejdsgiverne, ikke har fundet det betimeligt, at denne sag blev taget op, da den jo klart viser, at man ikke har levet op til at sikre retskravet for lønmodtagere, og a-kasserne og levet op til kravet om den ærlige lønseddel. Vi ved jo alle, at det var vigtigt for forligspartierne bag 17. maj-aftalen at sikre lønmodtagerne den ærlige lønseddel og arbejdsgiverbetaling af godtgørelsesdagene.

Arbejdsgiverne er som sagt en nøglefaktor, og det fremgår også af korrespondancen, at Dansk Arbejdsgiverforening og SALA har haft mange kraftige indvendinger mod oprettelsen af en forsikrings- og fondsordning. Der skal imidlertid ikke megen fantasi til for at finde forklaringen herpå, da det jo klart fremgår af